

24 січня

ОРИЩУК БОГДАН народився 3 квітня 1912 року в місті Станіславів (тепер Івано-Франківськ). Середню освіту отримав у рідному місті, а 1929 р. поступив до станіславівської семінарії. Коли ж в 1935 р. закінчив семінарію, то вирішив вступити до монастиря. 18 серпня 1935 р. Богдан розпочав новіціят, а через рік 19 серпня склав перші обіти та залишився в монастирі св. Альфонса на Голоско, продовжуючи навчання. Священічі свячення отримав з рук бл. вл. Г. Хомишина 4 липня 1937 р. Після свячень повернувся до Голоска, а у вересні переїхав до монастиря у Львові. На початку березня 1938 р. на короткий час поїхав до Тернополя, а вже в червні того ж року нове місце служіння – рідний Станіславів, де о. Богдана застала війна. Правдоподібно, що тут в 1939 р. він склав вічні обіти. Влітку 1942 р. він знову переїхав до Тернополя, де перебував аж до закриття монастиря 9 серпня 1946 р. Отець був останнім, хто закриття церкву і монастир, та разом із братами виїхав до Голоска. Звідси 17 жовтня 1948 р. разом із частиною співбратів переїхав до Унева. В 1949 р. він поселився в рідному місті, де незадовго його арештували та заслали на Корейський мис. Тут отець був довго і лише в 60-х рр. зміг повернутися на Україну. Однак всюди йому відмовляли в прописці, тому він не міг проживати на одному місці довгий час. Спочатку жив у Вінниці, згодом в с.м.т. Журавно, де працював кочегаром у лікарні, опісля – в Івано-Франківську, а також в Прокопівську, в Сибірі. 1986 р. о. Богдан повернувся на Україну, де йому вдалось отримати прописку в одному селі на Вінниччині, а сам поселився у Вінниці, де, по можливості, допомагав римо-католицькому священникові. Помер отець Богдан 24 січня 1990 року на 78-му році життя, 54-му році від перших обітів, 51-му році від вічних обітів та 53-му році священства.